

Załącznik nr 2

WYSOKOŚĆ WPŁAT W WALUCIE OBCEJ WYMIENIALNEJ OD OBYWATELI POLSKICH NA RZECZ JEDNOSTKI KIERUJĄCEJ, JEŻELI WYSOKOŚĆ MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA PODLEGAJĄCEGO TRANSFEROWI WYNOŚI POWYŻEJ 60%, ALE NIE WIĘCEJ NIŻ 80%

Grupa	W przeliczeniu na dolary USA według oficjalnego kursu centralnego banku państwa zatrudnienia		Wysokość wpłat w walucie obcej wymienialnej
	Wysokość miesięcznego wynagrodzenia podlegającego transferowi		
	ponad	do	
1		770	31%
2	770	980	239 \$ i 42% wynagrodzenia ponad 770
3	980	1190	327 \$ i 43% wynagrodzenia ponad 980
4	1190	1400	417 \$ i 46% wynagrodzenia ponad 1190
5	1400	1610	513 \$ i 49% wynagrodzenia ponad 1400
6	1610	2310	616 \$ i 51% wynagrodzenia ponad 1610
7	2310	3010	973 \$ i 64% wynagrodzenia ponad 2310
8	3010		1421 \$ i 72% wynagrodzenia ponad 3010

Załącznik nr 3

WYSOKOŚĆ WPŁAT W WALUCIE OBCEJ WYMIENIALNEJ OD OBYWATELI POLSKICH NA RZECZ JEDNOSTKI KIERUJĄCEJ, JEŻELI WYSOKOŚĆ MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA PODLEGAJĄCEGO TRANSFEROWI WYNOŚI POWYŻEJ 40%, ALE NIE WIĘCEJ NIŻ 60%

Grupa	W przeliczeniu na dolary USA według oficjalnego kursu centralnego banku państwa zatrudnienia		Wysokość wpłat w walucie obcej wymienialnej
	Wysokość miesięcznego wynagrodzenia podlegającego transferowi		
	ponad	do	
1		550	44%
2	550	700	242 \$ i 56% wynagrodzenia ponad 550
3	700	850	326 \$ i 60% wynagrodzenia ponad 700
4	850	1000	416 \$ i 64% wynagrodzenia ponad 850
5	1000	1150	512 \$ i 68% wynagrodzenia ponad 1000
6	1150	1650	614 \$ i 72% wynagrodzenia ponad 1150
7	1650		974 \$ i 90% wynagrodzenia ponad 1650

Załącznik nr 4

WYSOKOŚĆ WPŁAT W WALUCIE OBCEJ WYMIENIALNEJ OD OBYWATELI POLSKICH NA RZECZ JEDNOSTKI KIERUJĄCEJ, JEŻELI WYSOKOŚĆ MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA PODLEGAJĄCEGO TRANSFEROWI WYNOŚI NIE WIĘCEJ NIŻ 40%

Grupa	W przeliczeniu na dolary USA według oficjalnego kursu centralnego banku państwa zatrudnienia		Wysokość wpłat w walucie obcej wymienialnej
	Wysokość miesięcznego wynagrodzenia podlegającego transferowi		
	ponad	do	
1		330	55%
2	330	420	182 \$ i 60% wynagrodzenia ponad 330
3	420	510	236 \$ i 65% wynagrodzenia ponad 420
4	510	600	294 \$ i 70% wynagrodzenia ponad 510
5	600	690	357 \$ i 75% wynagrodzenia ponad 600
6	690	990	425 \$ i 80% wynagrodzenia ponad 690
7	990	1290	665 \$ i 85% wynagrodzenia ponad 990
8	1290		920 \$ i 90% wynagrodzenia ponad 1290

59

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 22 marca 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie eksperymentalnej sprzedaży na targowiskach mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na obszarze niektórych województw.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1985 r. w sprawie przekazania uprawnień do

wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem z uboju gospodarczego (Monitor Polski Nr 41, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 2 stycznia 1986 r. w sprawie eksperymentalnej sprzedaży na targowiskach mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na obszarze niektórych województw (Monitor Polski Nr 1, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się pkt 4, 5, 6 i 7 w brzmieniu:

- „4) bielskiego,
- 5) katowickiego,
- 6) łódzkiego,
- 7) siedleckiego”;

2) załącznik do zarządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *J. Józwiak*

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 22 marca 1986 r. (poz. 59)

ZASADY SPRZEDAŻY MIĘSA Z UBOJU GOSPODARCZEGO NA TARGOWISKACH

I. Warunki sprzedaży mięsa.

1. Na targowiskach mogą sprzedawać mięso z uboju gospodarczego indywidualni producenci rolni lub najbliżsi członkowie ich rodzin, stale zamieszkali we wspólnym gospodarstwie domowym producenta, oraz osoby fizyczne, które nie będąc producentami rolnymi wyhodowały zwierzę rzeźne we własnym gospodarstwie, w tym użytkownicy działek rolnych prowadzący własny chów zwierząt, zwani dalej „producentami”.

2. Producent zamierzający wprowadzić do sprzedaży na targowisku mięso z uboju gospodarczego powinien dostarczyć kierownikowi targowiska lub wyznaczonemu funkcjonariuszowi przedsiębiorstwa targowiskowego świadectwo wystawione przez organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa — według wzoru ustalonego w załączniku nr 14 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. Nr 32, poz. 305) — stwierdzające, że mięso zostało uznane za zdadne do spożycia.

3. Miejsce sprzedaży mięsa oraz mięso przed dopuszczeniem do sprzedaży podlega kontroli sprawowanej przez właściwego weterynaryjnego inspektora sanitarnego na terenie targowiska, co musi być potwierdzone oznaczeniem mięsa dodatkową pieczęcią „Kontrola San.-Wet.”. Mięso podlega tej kontroli niezależnie od badania dokonanego bezpośrednio po uboju.

4. Mięso uznane przez lekarza dokonującego kontroli sanitarno-weterynaryjnej za niezdatne do spożycia, warunkowo zdadne lub mniej wartościowe nie może być dopuszczone do sprzedaży na targowisku.

5. Mięso sprzedawane na targowiskach powinno podlegać również w toku sprzedaży stałej kontroli sanitarno-weterynaryjnej sprawowanej przez właściwego terytorialnie weterynaryjnego inspektora sanitarnego.

6. Szczegółowe zasady postępowania organów służby weterynaryjnej w sprawach dotyczących dopuszczenia do obrotu na targowisku mięsa z uboju gospodarczego określają odrębne przepisy.

7. Kontrola sanitarno-weterynaryjna jest czynnością odpłatną zgodnie z obowiązującymi przepisami.

8. Sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego może dokonywać tylko ta osoba, która dostarczyła świadectwo określone w ust. 2. Powierzenie sprzedaży innym osobom, a w szczególności rębaczom, jest zabronione.

9. Na targowiskach będących w zarządzie przedsiębiorstw targowiskowych producent może korzystać z od-

płatnych usług wycięcia i podziału mięsa, zorganizowanych przez przedsiębiorstwa targowiskowe.

10. Mięso z uboju gospodarczego powinno być nabywane tylko przez indywidualnych konsumentów i tylko w miejscach do tego celu wyznaczonych na targowiskach (halach targowych, bazarach, placach targowych).

11. Sprzedaż odbywa się po cenach uzgadnianych między producentem a nabywcą.

12. Nabywanie mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego do dalszej odsprzedaży jest zabronione.

II. Organizacja sprzedaży na targowiskach.

13. Terenowy organ administracji państwowej do spraw handlu o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego ustali na wniosek urzędów gmin lub urzędów miejskich miejscowości (dzielnice), w których powinny być zorganizowane na targowiskach miejsca detalicznej sprzedaży mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego.

14. Sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego w innych miejscowościach i miejscach, niż określił to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, jest niedozwolona.

15. Przed uruchomieniem na targowisku sprzedaży mięsa jednostka organizacyjna prowadząca targowisko powinna uzyskać zgodę terenowego organu administracji państwowej do spraw weterynarii stopnia wojewódzkiego.

16. Uruchomienie sprzedaży detalicznej mięsa na targowisku może nastąpić wyłącznie po uprzednim przygotowaniu i wyposażeniu przez jednostkę organizacyjną prowadzącą targowisko miejsc sprzedaży oraz zapewnieniu stałej kontroli sanitarno-weterynaryjnej.

17. Miejsca na targowisku wyznaczone do sprzedaży detalicznej mięsa powinny mieć twardą nawierzchnię oraz być zaopatrzone w bieżącą wodę zimną i gorącą. Na targowiskach nie posiadających bieżącej wody gorącej dopuszcza się na okres przejściowy dowiezienie tej wody. Stoły sprzedażowe powinny mieć nawierzchnie łatwo zmywalne, być pokryte blachą metalową lub płytą laminowaną, mającą atest Państwowego Zakładu Higieny. Stoły powinny być zaopatrzone w daszki chroniące przed opadami i promieniami słonecznymi.

18. Kloce drewniane do dzielenia mięsa należy codziennie po zakończeniu sprzedaży wyczyścić, wyparzyć wodą, a następnie posypać solą. Co pewien czas kloce te należy spilowywać.

19. Łady sprzedażowe, stoły metalowe i inny drobny sprzęt handlowy wykorzystywany do sprzedaży mięsa na targowisku należy umyć codziennie po zakończeniu sprze-

daży oraz zdezynfekować z użyciem gorącej wody lub jednym z roztworów chloraminy, wapna chlorowanego lub podchlorynu sodu i splukiwać wodą w razie stosowania chemicznych środków dezynfekcyjnych.

20. Czynności, o których mowa w ust. 18 i 19, wykonują służby porządkowe targowiska.

21. Bezpośredni nadzór nad obrotem mięsem sprawuje kierownik targowiska.

22. Do zadań kierownika targowiska należy w szczególności:

- 1) wyznaczanie miejsc sprzedaży mięsa,
- 2) organizacja kontroli sanitarno-weterynaryjnej mięsa,
- 3) sprawdzanie, czy mięso przed wprowadzeniem do sprzedaży poddano kontroli sanitarno-weterynaryjnej,
- 4) sprawdzanie prawidłowego przygotowania miejsc do sprzedaży mięsa.

23. Sprzedającym powinna być osoba zdrowa, ubrana w czystą odzież, odzież ochronną, mająca czyste ręce, krótko obcięte paznokcie, przestrzegająca wymaganej czystości. Ocena zachowania tych wymagań należy do organu dokonującego kontroli sanitarno-weterynaryjnej mięsa na targowisku. Jeżeli osoba dokonująca rozbioru mięsa jest pracownikiem targowiska, powinna mieć książeczkę zdrowia stwierdzającą wymagany stan zdrowia oraz być przeszkolona w zakresie minimum sanitarnego.

24. Osoba sprzedająca mięso na straganie przez cały czas sprzedaży powinna przykrywać mięso białym płótnem lub papierem.

25. Kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego po otrzymaniu

świadectwa, o którym mowa w ust. 2, sprawdza tożsamość osoby dostarczającej świadectwo, porównując z zapisami zawartymi w dowodzie osobistym (imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, zawód), oraz sprawdza ważność dokumentu i oznaczeń sporządzonych przez organ urzędowego badania mięsa co do przydatności mięsa do spożycia przez ludzi.

26. Świadectwo wymienione w ust. 2 kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego zatrzymuje u siebie i jednocześnie wydaje pokwitowanie z tytułu pobranej opłaty targowiskowej, wymieniając w nim nazwisko i imię, adres zamieszkania osoby sprzedającej mięso oraz ilość i rodzaj mięsa.

27. Na odwrocie egzemplarza świadectwa kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego wpisuje adnotację „wykorzystano w dniu...”.

28. Producent prowadzący sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego na targowisku jest obowiązany okazywać pokwitowanie opłaty targowiskowej na żądanie organów kontroli w czasie trwania sprzedaży.

29. Po zakończeniu sprzedaży kierownik targowiska lub funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego przekazuje pobrane świadectwo terenowemu organowi administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia podstawowego, obejmującemu swym zasięgiem działania siedzibę targowiska.

30. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia wojewódzkiego zapewni comiesięczną informację o kształtowaniu się dostaw i sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach w sposób określony odrębnie.

60

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 13 marca 1986 r.

w sprawie zagranicznej taryfy telekomunikacyjnej.

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zagraniczną taryfę telekomunikacyjną w brzmieniu podanym w załączniku do zarządzenia, obejmującą:

- 1) część I — zagraniczną taryfę telefoniczną,
- 2) część II — zagraniczną taryfę telegraficzną,
- 3) część III — zagraniczną taryfę radiokomunikacyjną,

4) część IV — zagraniczną taryfę radiofoniczną i telewizyjną.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 11 lipca 1985 r. w sprawie zagranicznej taryfy telekomunikacyjnej (Monitor Polski Nr 19, poz. 150 i Nr 35, poz. 237).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

(Zagraniczną taryfę telekomunikacyjną zawiera załącznik do niniejszego numeru, dostarczany na podstawie indywidualnych zamówień)

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 800,— zł, półrocznie 500,— zł.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powiśńska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Łączono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0241-1300-86.

Cena 16,00 zł